Nedjelja, 23.08.2015.g.

U jednom uredu Hrvatske pošte neki dan sam si kupio jednu malu

knjižicu koja me privukla svojim naslovom: "POMOZITE SAMI SEBI

PA ĆE VAM I BOG POMOĆI", a koju je napisao jedan dragi svećenik,

obraćenik sa protestantske vjere na katoličku vjeru, brat Ignatius Mary. U

njoj opisuje sedam koraka da si sami pomognemo u promjeni svojeg

života, u oslobođenju od svega onog što naš život čini ispraznim,

nemirnim, nezadovoljnim, bez smisla i budućnosti.

Upravo ju čitam i ono što sam do sada pročitao me ponukalo da tih

sedam koraka do oslobođenja, kako ih je ovdje naveo pisac, podijelim i

sa svima vama koji TRAŽITE SVOJE ODGOVORE na ono što vam se

događa u životu.

U toj svojoj knjizi on je naveo da su najveće zapreke na putu osobnog

oslobođenja OHOLOST, NEPOSLUŠNOST I NEPRAŠTANJE. No, baš

me posebno dotaknuo dio gdje dragi brat Mary opisuje OHOLOST.

I to vjerojatno zbog toga što sam u tim opisima prepoznao sebe i prije

mojeg obraćenja i danas kada sam svega svjestan i kada se borim sa

svojim padovima u taj teški, najteži grijeh. A isto tako, u svemu tom

prepoznao sam i teške kušnje puno dragih ljudi na mojem životnom putu,

od kojih mnogi i ne znaju što im se događa.

Pa eto, zbog svega toga, prepisat ću taj dio o OHOLOSTI ovdje u

cijelosti. Možda nekome pomogne.

"OHOLOST

To je temeljni grijeh koji vodi do drugih grijeha. Luciferov grijeh

oholosti odveo ga je do pobune protiv Boga, a sve je to završilo

tako da je protjeran iz raja postavši Sotonom (tužiteljem).

Oholost doista uništava čovjeka Ona kaže: "Ja to mogu sam! Ja

se mogu izvući iz ovih problema bez Boga i bez ičije pomoći."

Ne, mi to ne možemo. Mi apsolutno trebamo Boga, i očajnički

trebamo jedni druge.

Oholost također kaže: "Ja znam najbolji i najučinkovitiji način,

pa kako se drugi usuđuju da mi u tom smetaju?" Ohola osoba

želi pokazati da je glavna i nastoji da bude sve po njenom. Ne

dopušta nikome da joj bude jednak, a kamoli da bude ispred

nje. Ne podređuje se crkvenom autoritetu niti traži mišljenje

Crkve, provodi svoju volju tvrdeći da služi Bogu. Nesposobna je

zajedništvo koje nije po njezinom.

Oholost posebno napada osobe koje su gotovo savršene u nekoj

vrlini ili daru. Oholost je kada mislimo da smo u nečemu

najbolji. Ona se posebno pokazuje ako preziremo i ponižavamo

druge.

Kada nešto ne ide kako treba, ohola osoba propuste i pogreške

redovito traži kod drugih, a nikako ili vrlo rijetko kod sebe.

Ohola osoba nije samokritična.

Nestrpljivost je pokazatelj oholosti – kada nam nešto ne ide

kako bismo htjeli pa smo nervozni i mrmljamo. Problem je u

tome što ne prihvaćamo činjenicu da smo nesavršeni i da

moramo biti ponizni i strpljivi sami sa sobom i drugima. Moramo

sebe učiniti ovisnim o Božjoj milosti a ne misliti da smo sami

sebi dostatni.

Neki su toliko oholi i nestrpljivi te se odmah ljute kada nešto ne

ide kako su si zamislili, a pojedini čak i hule na Boga.

Ohola osoba bahato postavlja Bogu pitanja i poziva ga na

odgovornost.

Ponizan čovjek shvaća da je život veliko otajstvo i zahvalno

prihvaća svoj život.

Oholost je kada smatramo da moramo biti bogati, zdravi i lijepi

i Boga želimo samo onda ako će biti u službi toga. Kroz tu

sebičnost neprijatelj ubacuje svoju oholost i tako nastoji

čovjeka odvojiti od istinskog sinovskog odnosa s Bogom, dobrim

Ocem.

Materijalistički svjetonazor je odraz oholosti.

Oholost je također pokretač egoizma, kada netko misli više na

sebe nego bi trebao.

Ona također stoji iza lažne poniznosti, kada se pretvaramo da

smo manji nego što jesmo. Kada govorimo sebi i drugima da

nismo nizašto, da ništa ne vrijedimo.

Oholost je i kada se ne želimo pouzdati u Božje milosrđe. Takva

osoba ostaje u svome svijetu. žalosti i frustracije, razočaranja i

lijenosti.

Oholost je ona zla snaga koja uzrokuje otpor prema zakonitom i

pravom autoritetu – bilo da je riječ o autoritetu roditelja,

učitelja, policije, vlade, zaposlenika ili Crkve.

Oholost pokazuje svoje ružno lice na suptilan način kada smo

neodlučni da se ispričamo, kada tražimo svoje pravo samo zbog

toga jer je to naše pravo, kada smo neljubazni i nepristojni,

ljubomorni, nagli, neraspoloženi, kada mrmljamo na povrede

koje su nam drugi nanijeli.

Oholost je kada se ljutimo što drugi ne vide naše sposobnosti i

darove te ih dovoljno ne cijene i ne uvažavaju.

Oholost se očituje i u navezanosti na vlastito mišljenje,

svjetonazor ili djelo. Katkada to može biti i dobra stvar (ideja),

ali se u njoj ističe pojedinac i njegovo dobro djelo a ne prvotno

slava Božja. Stoga trebamo učiti od svetaca koji su pozorno u

molitvi bdjeli nad tim da prepoznaju što je Božja volja. Upravo

onako kako vapije Sv. Franjo Asiški: ***Gospodine, što ti želiš da***

učinim?

Još neki pokazatelji oholosti su: kada smatramo sebe zaslužnim

da darove ili posjedovanje nečega i na taj način odbijamo

priznati da je to što imamo zapravo dar Božje providnosti.

Kada se hvalimo svojim postignućima kao da ona nisu prije

svega rezultat Božje milosti i njegove dobrote.

Kada umanjujemo svoje poraze i pripisujemo sebi kvalitete koje

zapravo nemamo.

Kada uveličavamo pogreške i mane drugih, ili stalno inzistirajući

na manama i pogreškama drugih.

Plod oholosti je neprijateljstvo, razdor i podjela.

Oholoj osobi može pomoći samo iskrena poslušnost i trajno

vježbanje u poniznosti. (… *to je moj put …(moja opaska))*

Sljedeći odlomci Svetog pisma potvrđuju koliko je poniznost

važna, kao i to da je duhovni sukob uvijek rezultat oholosti i

sebičnosti:

"Bog se oholima protivi a poniznima daje milost. Podložite se

dakle Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas! Približite se

Bogu i on će se približiti vama! Očistite ruke, grešnici! Očistite

srca, dvoličnjaci! Smijeh vaš nek se u plač obrati i radost u

***žalost! Ponizite se pred Gospodinom i on će vas uzvisiti!* (Jak**

4,6-10)

"Starješine dakle među vama opominjem, ja sustarješina i

svjedok Kristovih patnja, a zato i zajedničar slave koja se ima

očitovati: pasite povjereno stado Božje, nadgledajte ga – ne

prisilno, nego dragovoljno, po Božjem, ne adi prljavog dobitka,

nego oduševljeno; i ne kao gospodari Baštine nego kao uzori

stada. Pa kad se pojavi Natpastir, primit će te neuveli vijenac

slave. Tako i vi, mladići, podložite se starješinama; svi se jedni

drugima pripašite poniznošću jer Bog se oholima protivi a

poniznima daruje milost. Ponizite se dakle pod snažnom rukom

Božjom da vas uzvisi u pravo vrijeme. Svu svoju brigu povjerite

Njemu jer On se brine za vas." **(1 Pt 5, 1-7)**

"Čovjek skrovite srca, neprolazne ljepote, blaga i smirena duha.

To je pred Bogom dragocjeno" **(1 Pt 3,4)**

Veliki crkveni naučitelj Sv. Toma Akvinski kaže: "*Što smo*

ponizniji u neuspjehu, jači ćemo biti u vrijeme kušnji."

A Sv. Ivan Kasijan, učitelj unutarnjeg života, reče: ***"O kako je***

oholost veliko zlo! Njoj se ne mogu suprotstaviti ni anđeli ni

druge protivne sile, već se mora suprotstaviti sam Bog."

Ispitajte se o navedenim i drugim oblicima oholog ponašanja a

zatim molite slijedeću molitvu:

PONIZNOST NASUPROT OHOLOSTI

DRAGI BOŽE, TI SI REKAO DA PRED SLOMOM IDE

OHOLOST I PRED PADOM UZNOSITOST (Izr 16,18).

PRIZNAJEM DA SE NISAM DOVOLJNO ODREKAO SAMOGA

SEBE, SVAKODNEVNO UZIMAO SVOJ KRIŽ I SLIJEDIO TEBE.

MNOGO PUTA SAM RADIO PO SVOJOJ VOLJI, SVOJIM

SNAGAMA, ZNANJEM I PROSUDBAMA, NE PITAJUĆI ŠTO JE

TVOJA VOLJA.

ŽAO MI JE ŠTO SAM NA TAJ NAČIN DAVAO

NEPRIJATELJU UPLIVA U SVOJ ŽIVOT.

ODRIČEM SE OHOLOSTI KAO IZVORA SVIH ZALA I

PONIZNO MOLIM ZA OPROŠTENJE.

TIME NEKA JE PONIŠTEN SVAKI NEPRIJATELJSKI UTJECAJ

NA MOJ ŽIVOT.

UDIJELI MI BUDNOST DA UVIJEK BDIJEM NAD ČISTOĆOM

SVOGA SRCA I TIJELA.

OSPOSOBI ME DA U LJUBAVI SLUŽIM DRUGIMA, DA TI U

NJIMA ISKAZUJEM DUŽNU ČAST I POŠTOVANJE.

TO TE SVE MOLIM PO ZAGOVORU BLAŽENE DJEVICE

MARIJE, TVOJE PONIZNE SLUŽBENICE, I SVIH SVETIH

TVOJIH.

PO KRISTU, GOSPODINU NAŠEMU. AMEN."

Eto, siguran sam da u ovome svemu prepisanom svatko može naći nešto

za sebe.

Jer, OHOLOST JE PUT U PROPAST. I

NA OVOM I NA ONOM SVIJETU.

PUT U SIGURNU, VJEČNU, DUHOVNU I

MATERIJALNU PROPAST …

SMILUJ NAM SE, O LJUBLJENI GOSPODINE!

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.